

KURJER LITIEWSKI

w WILNIE dnia 23. Lutego. V. S. R O K U 1810.

S. PETERSBURG V. S. d. 12 lutego. Dalszy ciąg Manifestu o podatkach 10) za papier szteplowany, różnego rodzaju, używającego się podług praw terazniejszych, w aktach wieczystych i kontraktach, w dziełach sądowych i policyi, nim ogólne rozporządzenie nastąpi, poszliny stanowią się następujące. Za papier prosty herbowy dotąd po 50 kopieiek płacony brać należy po 50 kopieiek. Zostawiając na pierwszym stopniu poszliny za papier używany na prawa wieczystey sprzedaży lub zastawy 100 t rubli dochodzącej, dalej będzie brany po 500 rubli od arkusza użytego na akt zajmujący walor od 100 t. do 500 t. rubli; po 500 rubli od aktu wartującego od 500 t. do 500 t. rubli; po 1,000 rubli od aktu na 500 t. i więcej. Nieodmieniając ceny papieru wexlowego i obligowego na summy do 100 t rubli, brać należy po 100 rubli za papier na sumę od 100 t do 300 t rubli, po 200 rubli za papier na 300 t. do 500 t., po 500 rubli za papier na 500 t. i więcej. Za papier na wewnętrzne pasporyty, zamiast terazniejszych poszlin, brać należy od kupców 1szej klasy po 50 rubli na rok, po 182 ruble na lat 2, po 150 na lat 3, po 212 r. na lat 4, po 265 na lat 5 od kupców 2giey giełdy po 25 rubli na rok, 52 ruble na 2 lata, 81 r. na 3. 112 r. na 4. 140 na 5 od kupców 3ey giełdy po 4 ruble na 1 rok, po 10 r. na 2 lata, po 18 r. na 3, 28 r. na 4, 55 na 5. Od mieszczan i wiesniaków po 3 ruble na rok, po 8 rubli na 2 lata, po 15 r. na 3, 24, na 4 55 na 5.

11) Wszystkie wyżej opisane pobory są umiarkowane. Niemogą zupełnie zastąpić wydatków tegorocznych. Potrzeby Monarsze niecierpią zwłóki. W tym trudnym położeniu, zawsze wierna i gorliwa o dobro oyczyzny szlachta, przodkująca wszystkim stanom, zawsze w nadzwyczajnych okolicznościach dająca drugim przykłady, przyniesie wsparcie. Stanowiąc pewną miarę, ma się pobierać od wszelkich obywatelskich majątkow niewylączając udziałnych i innych przynależących do Monarszey Familii, na ten raz iedynie na rok 1810, część umiarkowana czystego ich dochodu, licząc podług ilości nieruchomości ich majątku, z włości złożonego, po 50 kopieiek od każdej rewizkiej duszy—12) Wszystkie te podatki ustanawiają się na rok teraz idący 1810: exekwować się będą od 1go stycznia; oprócz dokładki od soli i papieru, która skutek bierze od dnia ogłoszenia tego manifestu w każdym mieyscu r. p.

MADRYD 24 stycznia. (Z Gtt Fran Paryz) Urzędowe pisma ogłosiły ciekawy rapport M.

Soult Xcia Dalmacyi z Baylen 22 do Xcia Neuschatel i Wagram przesłany, o przeysciu woysk królewskich przez góry Sierra Morena i posunienu się do rzeki Guadalquivir ku Sewilli. Dnia 19 Król miał główną kwaterę w S. Cruz de Mudela. Woyska, do tey wyprawy użyte, składały się z korpusow 1go i 5go M. M. Victor i Mortier z gwardyi królewskiej i pułkow sprzymierzonych. Góry Morena rozciągają się łańcuchem między Kastylią nową a Andaluzią. Widok ich z równiny Mancha jest nieprzyjemny; wyniosłe, spadziste, ogorzałe, ledwo gdzie niegdzie drzewem skrzywionem zarosłe, zasmucają i odrażają podróżnych: wąwozy i szlaki idą przez urwiste skały, obok ciemnych przepaści; potoki bystrem pędem spadają z kamieni, a równiny nader rzadkie. Ku Andaluzyi pośrodku tych gór odmienia się postać przyrodzenia, piękne równiny, okazała zieloność, naybogatsze kwiaty stawiają się przed oczy. Dawniey te wąwozy były postrachem a czasem i grobem podróżnych: za Karola 3 zrobiono trakt wygodny z Madrytu do Cadix: po bokach znalazły się ludne osady, z niemcow, wlochów i innych cudzoziemcow; dziś naywięcej jest rodowitych Hiszpanow. Miasto Carolina w pięknym położeniu dobrze zbudowane trzyma posrzednie miejsce między temi osadami. W starożytności góry Sierra Morena stały się sławnymi przez okropne bitwy między Chrzescianami a Maurami, a ieżeli wierzyć pisarzom kraiovym, 200 t. Maurow w iedney bitwie tam poległo. Te góry są teatrem dzieł Donkiszotta, którego Servantes tak dobrze odmalował. Przez te straszne góry przedarła się armia fr.

M. Mortier X. Terwiso, GG. Dessolles, Sebastiani, Gazan, przełamali wszystkie zawady. Myny zasadzone i upor nieprzyiaciela były daremne. W dwóch bitwach woyska królewskie uwięziły regiment Mallaga i 5ty Sewilski, G. Casteion, wielu officerow i żołnierzy; zdobyły dział 25, 8 chorągwi, amunicye magazyny i cały oboz nieprzyiacielski: rozgromiły pozostałe szczątki z bitwy pod Océana z 22 t. zbroynych i 10 t. bezbronych wiesniaków złożone. G. Blake dowiódł niepodobienstwo woiowania i udał się do Mallagi gdzie na łonie familii obrał życie spokojne. Woyska fr. pociągnęły tąż samą drogą, na której niegdys walczył G. Dupont i Wedel; opanowały Baylen, Ubeda, Anduxar, i Cordova. Junta Sewilaska ucieka do Cadix na wyspę Leon: wkrótce cała Andaluzya, podbitą zostanie.

Z drugiey strony G. Suchet do Walencyi pociągnął: glosząc, że to miasto wysłało deputa-

cyą do Króla z ofiarą poddania się: jest wiadomość że ta prowincya zapłaciła 60 millionow realow kontrybucyi. Miasta Tarragona i Lerida będą utwierdzone—M. Augereau Xże Castiglione podług pewnych wiadomości połączył się z garnizonem w Barcelonie. G. Bouvet postąpił aż do Gipson—G. Kellerman d. 22 ogłosił w Valladolid, że Pułkownik Deiean zdobył szturmem miasto Alcanizza, że 200 nieprzyjaciół trupem położył a resztę rozproszył. G. Chevanna uciekł w jedney koszuli rzuciwszy wszelkie sprzęty. Spalił się tam pałac inkwizycyi; nikt na ratunek iść niechciał—Sarasa, naczelnik rokoszanow, złupiwszy wiele kościołow, przesłał srebro do Francyi, chcąc kiedyś spokojnie używać. Drugi naczelnik, Kapucynem zwany, odbił 200 ieńcow w Alcanizza wziętych. Obydwa z częścią ich kupy poymani. Jeńcy mnisi i żołnierze idą do Francyi; zdraycy i krzywoprzysięzcy z bronią wzięci tracą życie: wieśniacy uzbroieni po drogach są wieszani. Powszechna trwoga wszystkich ogarnęła: dowiedziawszy się Junta, że po zawartym pokoju z Austryą wielkie siły są ruszone przeciwko rokoszanom; że konskrypcyonisci dopełnili pułkow starych, że korpus 8my Xcia Abrantes samey iazdy 16 t. mający, a ogółem 40 t. wynoszący, już przebył Pirenei, że sam Napoleon z Gwardyą nadciągnie. W Bayonne codzień oczekują przybycia Napoleona i Berthier: po drodze do Victoria wszystko przygotowano na przejazd W. Monarchy. Mar: Macdonald przyjedzie na obięcie komendy w jedney z prowincyi podbitych. Stany Cortez zwołane są na wyspę Leon; ma być z 17 prowincyi 500 reprezentantow po i z 50 t. dusz Jeńcy fr: w niewoli hiszpańskiej trzymani są na okrętach w Cadix, gdzie cała morska potęga, i na wyspach Balearskich. Ogłoszono przebaczenie dla tych, którzy spokojnie do domu lub gwardyi narodowej powrócą: tudzież obiecał król nadgrody 500 realow, który przyprowadzi konia z całym rynsztunkiem, 50 realow za strzelbę a 20 za pistolet.

PARYZ d. 6 lutego: (Z Gtt Pary: Monit Hmbr:) Dnia 1 odprawiło się 1sze posiedzenie zgromadzenia prawodawcow na rok 1810. Graf Montesquiou prezydentem mianowany. Stała już wyrok uposażający koronę: niedostatek jeszcze uchwały Senatu na zapewnienie posagu, który ma być ustanowionym przy zawarciu szlubnych związkow Imperatora lub następcy tronu. Mieszkanie dla nowej Imperatorowej już wymeblowane i zupełnie wypożyczane: damy honorowe dla niej wyznaczone. Imperatorowa Józefa przeniosła się na mieszkanie do palacu Elisé Napoleon. Xieżniczki iakie z Napoleona lub iego następcow narodzą się, niemogą posiadać dóbr nieruchomych koronny, lecz otrzymują coroczną pensyą przyszedłszy do lat 18, lub biorą posag z dóbr prywatnych albo koronnych kiedy idą zamąż. Xieżęta posiadać mają dobra nieruchome. Po śmierci Imperatora Xieżę starszy wszystko odziedzicza; koronne dobra, pałace, rękodzielnie, osobliwości, Muzea, meble, kraie podbite lub zyskane, majątki odziedziczone i nabyte, klejnoty, należą do następcy tronu, a młodszy niemogąc mieć więcej nad 3 miliony dochodu:

Xieżęta i xieżniczki wstępniący na tron cudziemi nie posiadają niemogą—Kommissia spraw duchownych ukończyła posiedzenia swoje: mówią że narodowe Concilium będzie zwołane—G. Dumas został dyrektorem konskrypcyi i popisow a Graf Lacué wyniesiony na ministra dyrektora wojny.

Napoleon wyrokiem d. 20 rozkazał w kraju między Mozą Skaldą i Oceanem zgromadzić armią, Branbacką zwaną: do niej należeć mają wszystkie wojska fr: i sprzymierzone, morskie i lądowe: twierdze w tym kraju będące mają być w stanie oblężenia: azatym komendanci i władze cywilne stosować się mają do tego rozporządzenia. Dnia 28 Mar: Oudinot Xże Regio wydał odezwę z głównej kwatery Breda do mieszkańców Brabancyi, wysp Zelandyi oraz Mozy i Escaut, zapowiadając iż będzie szanował ich zwyczaje, własność osobistą; i że ma nadzieję dobrego przyjęcia żołnierzy. Azatym wojska fr: osadziły Willemstat, Steenberg, Klander, Gertruydenburg i cały kraj aż do Mozy. Uwagi Monitora zrobiły wielkie wrażenie na umysłach Hollendrow: w Amsterdampie trwoga, niepewność, dyskredyt, i nowiny sprzeczne jedne drugim, panują. Papiery nagle spadły i coraz niższą się. Spodziewają się jednak Batawowie iż udzielnosci niestracą, że nastąpi tylko układ co do odstąpienia krajow do Mozy i co do osadzenia brzegow przez wojska fr. Wszystkie statki amerykańskie odebrały rozkaz opuścić Texel, Wielka potęga fr. zbiera się nad Mozą: zajęły podobno wojska nasze Nimegę Dordrecht Helvetsluys i Arnheim Wszystkie towary angielskie będą skonfiskowane: przychód ztąd będzie obrócony na podniesienie z ruin Flessyngi.

Monitor tłumacząc tajemnice interessow hiszpańskich położył, że Xże Asturyi Ferdynand prosił Napoleona o danie iemu xieżniczki swojej krwi za małżonkę, i że Imperator odmówił żądaniu niemając żadney xieżniczki i oświadczywszy że przysposabiać niemyśli; potym ogłosił całą korespondencyą. Pierwszy list Xcia Ferdynanda 1807 pазdziernika 17 do Napoleona wyraża trudne położenie Xcia; opisuje dobry charakter Karola 4, iego szlachetne skłonności dodając iż są zli ludzie, którzy nazło tej dobroci używają. Wystawuje potrzebę scisleyszych związkow Xcia z Imperatorem dla pokonania łatwiejszego nieprzyjaciół a zatym Xże prosi o Xieżniczkę z rodziny Napoleona; wyraża iż cały naród tego jest życzenia oprócz niektórych egoistow, którzy otaczają Króla zdradliwymi radami, że ten związek przerazi występnych i oczy otworzy rodzicom Xcia. List Karola 4 do Napoleona 1807 pазdziernika 29 jest w tych wyrazach „ Kiedy zajmowałem się sposobami zniszczenia wspólnego nieprzyjaciela, kiedy rozumiałem że dawny spisek byleby królowey Neapolu z iey córką (Xżną Asturyi) do grobu wtrącony, przestrzegam z boleścią że duch zemsty przedarł się aż do palacu moiego. Ach! serce moje krwią zalewa się na wspomnienie tak haniebnej zbrodni. Mój najstarszy syn, przeznaczony dziedzic tronu moiego, ułożył okropny spisek wydarcia mnie korony, i tak daleko zabrnął w zbrodni, że chciał odiać życie matce

swoiey. Tak okropna sprawa powinna odnieść strasznego przykładu karę. Prawo następstwa powinno bydz odwołane, ieden z braci iego zastąpi go w sercu moim i na tronie. Sledzę teraz współników spisku dla poznania z gruntu złośliwdgo planu, lecz niechęć ani na moment opóźnić się z uwiadomieniem prosząc W I Mosci o radę.“ Daley położone są listy Karola do Napoleona 1808 marca 18 o dymissyi Xcia pokoiu; marca 20 o przedsięwzięciu zrzeczenia się korony na syna; marca 20 protestacya Karola 4 przeciwko swoiemu złożeniu gwałtownemu; marca 29 protestacya po hiszpańsku i po francuzku; kwietnia 17 list Karola do Xcia Antonio brata swego z protestacyą, listy Króla i Królowey do W. X. Bergu od 21 marca do 9 kwietnia proszące o pomoc. Listy Króla, Królowey, Xcia Asturyi do Napoleona bawiącego natenczas w Bayonne proponujące zjazd iednoczasowy i życzenie przybycia do miasta pogranicznego, przytym odpowiedź Imperatora dawniey iuż ogłoszone i znaione.

List Ferdynanda 1808 kwietnia 28 do Infanta Antonio iest w tych wyrazach, „Odebrałem twój list, kopia listu Murata i twoiey odpowiedzi: kontent z ciebie iestem i niewiem iak cię nadgrodzić potrafię. Niewiem iak wszystko się skończy; chciałbym końca nayprędszego i nayszczęśliwszego dla wszystkich. Imperator ma w swoim ręku list Maryi Ludwiki donoszący że zrzeczenie tronu przez moiego oycy było wymuszone. Postępuy tak iak gdybyś o tym nic niewiedział, ażeby ci przekłeci francuzi tobie czego zlego nie zrobili.“ List iego z Valencai 1808 maja 18 do Imperatora wyraża podziękowanie Ferdynanda, iego wuiia i brata za dobre przyjęcie i przywitanie przez Xcia Beneventu. List 22 czerwca do Napoleona tłumaczy podziękowanie za List łaskawy, zawiera powinszowanie ukontentowania z osadzenia Józefa na tronie szlachetnego narodu, wyraża radość iego i wuiia z powodu że cnoty i mądrość Józefa potrafią go uszczęśliwić, przy tym liście był drugi z powinszowaniem Józeffowi. List do Imperatora z upoważeniem proszący ażeby iemu, bratu i wuiowi, wolno było spotkać Monarchę powracającego do Paryża i oświadczyć naypowinniejsze uszanowanie, iezeliby to bydz mogło bez naprzykrzenia się. Wliscie winszuie Imperatorowi z naywyższem upoważeniem odniesionych zwycięstw i korzyści. List 6ty Królowey Ludwiki wyraża dzięki za wygody, iakich doświadczyła w podróży z Bayonne do Fontenebleau, i ubolewanie że musi opuścić Campiegne. List Karola 4. przed rewolucyą Araniuez doniosł Imperatorowi o zamiarach Xcia Ferdynanda, i był powodem że woyska nagle ruszone zostały do Hiszpanii. Innym listem Karol 4 opisuie swój smutek i słabe zdrowie, iednak serdecznie winszuie odniesionych zwycięstw i powrotu do stolicy; przytym życzy ażeby dla iego własney pociechy w utrapieniach pokoy był przywrócony na lądzie. Podobnież Królowa Ludwika oświadczyła w osobnym liście swoje ukontentowanie że Anglicy w Hiszpanii porażeni; winszuie korzyści w tym kraiu odniesionych i powrotu do Paryża: nakoniec dziękuiąc za do-

statki przypomina się o śródki odbycia kąpieli w Graoul pod Marseille. Xże Ferdynand w pierwszych listach pisał się bratem Imperatora w drugich dawał Napoleonowi tytuł NPa-na a podpisywał prosto swoje imie, w ostatnich pisze się naypoddanszym i nayposłusznieyszym sługą.

KOPENHAGA 10 lutego (Z Gtt Hmbr Berlin) Xże August następca tronu szwedzkiego został przysposobionym synem króla Karola 13. Dnia 24 na seymie Król miał następną mowę do stanow, „Z głęboką wdzięcznością dla Opatrzności i nayżywszą pociechą oglądam koło tego tronu starożytnego was zgromadzonych: nie grozi iemu potęga nieprzyaciół, otacza go wasza miłość, wspiera iednomyślność, a zabezpiecza pokoy. Szczęście wasze nie zależy iuż odemnie iednego: stary iestem, niewiele uczynię: młody Xże, nadzieia nasza, obok mnie stawa; on będzie zakładem waszego szczęścia i podporą moiey starości. Powierzywszy iemu tron i losy ludu, rozumiałem iż nietrzeba nic opuścić dla przywiązania iego do moiego serca i interessu Szwecyi. Zrobiłem więc akt urzędowy przysposobienia iego za syna moiego. Chociaż Xże nie potrzebował tych związkow dla posiadania moiego szacunku; iednak wyznać muszę że one spełniły moją nadzieię. Naledem przytym nowe imie Xciu, wslawione przez niesmiertelnych królow, wielkie w dziełach woiennych i w sprawach pokoiu; gasząc to, które przypominać mogło smutne czasy, i nieszczęśliwe przewróty. „

Azaty Kanclerz przeczytał akt następnny, „My Król szwedzki Gotski i t. d. oznaymujemy. Za przeznaczeniem Opatrzności Stany Szwedzkie dla ugruntowania terazniejszego i przyszłego szczęścia Oyczyzny wolnie i iednomyslnie wybrały d. 28 sierpnia 1809 Xcia Krystyana Augusta Slesnicko Holsztyńskiego Sonderburg Augustenburg za Królewicza i następcę tronu Szwedzkiego. My chcąc okazać naszą rzetelną radość, i mocniey połączyć związki zaufania i przywiązania, przeięci skłonnością i powinnością, ogłaszamy przez ten akt publiczny wybranego Xcia za syna naszego przysposobionego pod imieniem Xcia Karola Augusta. Chcieliśmy oddać sprawiedliwość przymiotom i sposobowi myslenia tego Xcia, który w naytrudniejszych okolicznościach rządząc w Norwegii ziednał sobie szacunek i miłość, który naresztę iuż przywiązał do siebie lud szwedzki. Rozumiemy że lud nasz cieszyć się będzie z tey okoliczności, którą ia z rozrzewnieniem czuię; iemu to wstępując do grobu w ostatniey godzinie oddam berło, ażeby one piastował dla chwały i dobra tego starożytnego narodu. Dla większey mocy podpisalismy akt niniejszy własną ręką i pieczęć królewską przyłożyliśmy. Działo się w stolicy Sztokolmie d. 24 stycznia 1810 Karol.

Xiąże! rzekł król, z chlubą iako oyciec i Król wzywam cię do wykonania przysięgi: ia iey niepotrzebuię, lecz prawa państwa wymagaią. Zaprzysiągł więc rządzić państwem podług nowej konstytucyi, i szanować Monarchę iako prawego Króla. Potym tak mówił, „Daremnie chciałbym wynurzyć moją wdzięczność; ona iest większą nad wszelkie wyrażenie. Lud

szwedzki powołał mnie do wysokiej godności między swoimi spółobywatelami. Król przywiązał mnie dziś świętym obrzędem do swiego domu i tronu. Wielkie są moje powinności, lecz niema żadney ofiary, którebym nieuczynił dla dobra ludu. Mój królu i oycze! racz przyjąć odemnie hołd moiej wdzięczności i wiecznego przywiązania. Day mnie zdrową radę, niech korzystam z twego przykładu w sztuce trudney rządzenia. Bogdaybym z tym szlachetnym narodem iak naydłużey doświadczał skutku cnot i przymiotow twoich. A ponieważ dzień smutku i żaloby bydz musi kiedykolwiek, ponieważ odprawić musisz podróż do nieśmiertelności twoich przodkow; bogdayby przynajmniej ten dzień był jeszcze daleki! wtenczas zaniosę modły ażebym otrzymał dziedzictwo większe od korony, to jest ażebym posiadał twoie cnoty.“ Wtenczas przybliżył się Królewicz do ucałowania ręki królewskiej, a Karol 13 wezwał Stany do zaprzysiężenia wierności: co też nastąpiło przy okrzykach niech żyje; i posiedzenie rozwiązane zostało.

Traktat z Francją zawarty sprawie radość powszechną. Obywatele Sztokolmu dali wspaniałą ucztę dla Królewicza. Wymiana ratyfikacyi już nastąpiła. Graf Essen będzie General Gubernatorem w Pomeranii. Posel duński Denrath tam pojechał. Baron Lagerbille w Paryżu urząd posła sprawować będzie. Szwecya ma teraz 40 milionow talarow długi publicznego — W Indyach zachodnich na wyspach duńskich S. Krzyża i Thomasza rozróżnione są umysły; na pierwszej mieszkańcy kontenci z Rządcy, na drugiej barzo skarżą się. U nas w Kopenhadze rezydować będzie poseł Szwedzki Oxestierne.

FRANKFORT 6 stycznia. (Z Gtt Frank, Berlin, Miscel, Zusch.) Xże Prymas ieszcze do nas niepowrócił; on i Ludwik Napoleon ciągle w Paryżu bawią. Xiążęta sascy tam udają się — Woyska fr. w wielkim są poruszeniu. Korpus M. Oudinot rozkłada się nad prawym brzegiem Renu, korpus M. Davoust przechodzi na leże z Bawaryi do Frankonii; inne dywizye ciągną do Niemiec północnych. Mówią że między Austryą a Francją stanął układ, ażeby dla wzajemnego bezpieczeństwa, iedney woyska z Niemiec oddaliły się a drugiej zmniejszone było. Xże Lichtenszteyn za podpisanie pokoju otrzymał od Imperatora fr. tabakierę z portretem, brylantami osadzonym. Wielu ministrow z ligi reńskiej w Wiedniu jest spodziewanych. Głoszą że Xięstwo Oldenburskie go t. mieszkańców liczące będzie przyłączone do Westfalii. Cesarz ogłosił powszechną amnestyą dla zbiegow. Xięstwo Saltzburg, Berchtolsgaden, Inviertel niemają bydz przyłączone do Bawaryi; lecz będzie osobna kommissia do rządzenia tych kraioy, i to M. Davoust miał urządowie zapowiedzieć. W Tyrolu 3 twierdze będą zbudowane.

Urządowie ogłoszono wiadomość o poymaniu sławnego naczelnika insurgentow Tyrolskich Hoffer zwanego, który tylekroć po darowanej amnestyi złamał dane słowo posłuszeństwa i do buntu lud zapalał. Od 2 miesięcy nieslyszano o iego pobycie. Głosili tylko że do Austryi uciekł, lub umarł. Jeden z iego zaufanych zdradził nieszczęśliwego. D. 27 ruszyło 400 francuzow pieszych i 50 strzelcow: oto-

czyli górę, na której wierzchołku w budzie mieszkał żyjąc chlebem i mięsem wędzonym, a cierpiąc nieskończenie od zimna. Miał przy sobie studenta z Grac za sekretarza. Przy poymaniu stracił połowę okazałej brody. G. Baragay d' Hilliers rozkazał honorowie iego traktować; azatym zdjęto kajdany i wszystkie potrzeby opatrzone; od francuzow otrzymał poszczegulnie wiele darow na znak wdzięczności za rozkazy iego, ażeby dobrze obchodzono się z ieńcami fr. Z twarzy widzieć się daie chytróść, teraz smutny i strworzony. Tłumaczył się że był przymuszony do powstania przez popółstwo; lecz dla czegoż nieudał się pod opiekę fr? Familia na wolność puszczone; on do Mantui będzie zaprowadzony, dokąd już iest w drodze. Znaleziono także wiele listow odkrywających tajemnice insurrekcyi Tyrolskiej. Mieszkaiąc w pałacu w Inspruck powiedział; są u nas Grafowie Wolkenstein, rozumiem że odtąd będą Grafowie Felsenstein, to iest skaliści: mówił to o sobie. — Xże Wagram wyiechał z Paryża, uda się iak mowią do Wiednia.

WILNO V. S. d. 22 lutego, X. Marcin Odlanicki Poczobut, Filozofii i Teologii Doktor, Dziekan katedralny Smoleński, orderow orła białego i S. Stanisława kawaler, Astronom Krola Stanisława Augusta, Dyrektor i założyciel iednego z pierwszych w Europie obserwatorium astronomicznego, przy Imperatorskim Wileńskim Uniwersytecie, Towarzystw Królewskich Londyńskiego i Warszawskiego przyiaciół nauk członek, korrespondent Instytutu narodowego we Francyi, pełne zasług i chwały życie zakończył w Dyneburgu, 8 lutego, roku bieżącego. Zył lat 81, mey 5 i d. 21. Od czasu publicznego swego w Gimnazyum Wileń: nauczycielstwa był Akademikiem Wileń: lat 60. astronomem lat 44, Rektorem Wileń: Uniwersytetu lat 18, i miesięcy 8, w roku dziesiątym wieku swego oddany do szkół, pod ow czas Jeznickich, grodzieńskich; już odtąd poświęcił całą osnowę swego życia naprzod nabywaniu nauk, osobliwie literatury greckiey, łacińskiej, Matematyki i Astronomii; doskonaleniu się w nich przez woiaże do Niemiec, Włoch, Francyi i Anglii, z wielką korzyścią i zaletą imienia ziomekow odbyte, potem udzielaniu swych wiadomości młodzi kraiowey, przez uczenie publiczne w Gimnazyum i Uniwersytecie; szerzeniu nauki, przez różne od siebie wydane pisma uczone; ciągłym i niezmiernym pracom astronomicznym; staraniom, troskom, i rzadkiey gorliwości zabiegom o sprawę oświecenia kraiowego; o byt, pomyslnosc, wzrost, i chwałę Wileń: Uniwersytetu; zagrzewając kolegow swoią pracowitością; zobowiązując rzadką gorliwością o dobro zgromadzenia, ktorego był członkiem i zaszczytem; budując wszystkich przykładem cnot towarzyskich i chrześciańskich. Jako człowiek publiczny całkiem na dobro współludzi wylany, i prawie dla nich tylko żyjący, był darem dobroczynnym dla ludzkości i społeczeństwa; iako przykładny kaplan ozdobą religii; iako mędrzec bogoboyny i cnotliwy wzorem uczonych, a zaszczytem nauk i oświecenia z chlubą swoich rodakow. Uniwersytet Wileński, przeięty żalem nad stratą tak znakomitego męża i kolegi swiego, oddawać będzie ostatnią usługę, poświęconą iego zwłokom i zgonowi, w kościele S. Jana, w Sobotę d. 26 lutego.

Za pozwoleniem Cenzury — W Drukarni Redakcyi Kuryera Litt: